

Soprano ♩ = 76–84

1. Aeg pea - gi on üm - ber, vaid vei - di veel jä - rel, et
 2. Sa eal ä - ra hei - tu, kui on ras - ke - vöi - tu, vaid
 3. Kui Ju - mal meid soo - sib, siis on sel' täht-sust üld - se, et
 4. Sea siht sil - me et - te, sest Saa - tan on kan - nul, ta

kuu - lu - ta - da sõ - nu - mit me koi - gi - le saaks. Nüüd hoi - ga - ke
 ko - hust täi - tes Pääst-ja jär - gi sam - me nüüd sea. Eks see, mis prae-gu
 kan - na - ta - ma pea-me vi - ha - vae - nu siin maal? Pea ing - lid hiil - gu -
 teab vä - ga häs - ti su töö kaa - lu - kust. Tee ko - nar - lik võib

köik - jal, nii maal kui me - re lai - ne - tel: „Pea tae - va - riik tu - leb,
 vae - vab, ju lõ - puks ä - ra hah - tub, kui hiil - gu - se kroo - ni saab
 se - ga meid kül - va - vad ü - le. Pea us - ta - valt vas - tu, on
 ol - la, kuid tea, i - gal sam - mul sa vöid saa - da Jee - su - se

meelt pa - ran - da! Pea tae - va - riik tu - leb, nüüd meelt pa - ran - da!"
 öig - las - te pea, kui hiil - gu - se kroo - ni saab öig - las - te pea.
 lu - ba-dus teel! Pea us - ta - valt vas - tu, on lu - ba-dus teel!
 väest in - nus - tust. Sa vöid saa - da Jee - su - se väest in - nus - tust.